

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро- лі вулиць Прічард і Макґреггор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ПОХІД КАПІТАЛІСТИЧНИХ ХИЖАКІВ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Що комуністи "милі серцю" капіталістичних хижаків, про це на цьому місці говорити не приходиться. Що під час воєнних подій, страйків, революційних заворушень капіталістичні уряди безмілосердно розправляються з комуністами, про це відомо кожній хоч трішки свідомій людині. Але щоб під час "благогодатого демократичного спокою" нападати на комуністів та на поступових робітників і селян взагалі і розправлятися з ними такою брутальною силою — це вже щось нове навіть в цьому "демократичному спокої".

Війни нема і "не предвидитися" — zapewne нас світова демократія; "більшовизм збанкрутував", "робітничтво від него відвернулося", каже екс-міністрша, англійська салбонова соціалістка мисис Сноуден, яку запросила канадійська буржуазія до Канади для читання протибільшовицьких лекцій; революційний рух в цілому світі — "шкотовити замір", заповідають нас представники демократії. Отже, все на демократичній "Шинке благополучно". Тільки жий і плідись.

Так от не жетись. І то не жетись такий самий демократ, як і сему шкіру деруть з робітника і селянина. Щоб жити, вискукувати і поневолювати працюючі народи колоніальних і власних країн, капіталісти, не дивлячись на "мир на всіх фронтах", рішили знищити комуністів і провідників національних меншостей.

Пічємо з Польщі.

ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА СКАЖЕНІЄ.

З минулого числа "У.Р.В." читачі довідалися про те, що ставалося в польському союмі 19. грудня: Польський союз видав польській поліції комуністичного посла Ланьцюцького і українських послів: Васильчука, Чучмая і Козицького. На порядку деннім стоїть видання поліції українських послів-комуністів: Скрипи, Пащука і Войтука.

За що їх видують?

За державну зраду. Чому за державну зраду? Тому, що за неї карують смертю.

Отже польський парламент видає комуністичних і національних меншостей послів поліції тому, щоби вона згадала їх зі світа.

Яка-ж та державна зрада? А така, що посол Ланьцюцький виступив в прамому перед польськими робітниками залізничників, яка несподобалася польській шляхті. Така сама "державна зрада" і українських послів. Бо польська держава, це польська шляхта: поміщики, фабриканти, ксьондзи, шпони, жандарми — ця вся згряя на демократичній мові називається "польська держава". Всі вони влялися своїми кітми в справчане тіло польського, українського і білоруського робітничства й селянства і смочуть з него останні соки, останні каплі крові.

Виступив з протестом проти цього — поповнив державну зраду і за це чекає тебе шибениця. Смертельний меч цієї згряи повис над головами комуністичних послів польського союму, над головами представників польських і українських працюючих мас. Але устами цих працюючих мас посол Ланьцюцький перед своїм арештом сказав польській шляхті з соймової трибуни:

"Комунізм зростає і вже недалекий той день, коли він зметє вас з лиця землі!"

"А В РУМУНІТ ЩЕ ГІРШЕ".

Неначе у відповідь на ці слова одного з польських міністрів, сказаних свого часу в соймі, румунська сигуранца арештувала 180 комуністів.

Ні, маленька неточність: арештовано значно більше, навіть сама румунська поліція не знає, скільки арештовано, але з тих арештованих комуністів перевезено вже 180 до букарештської тюрми, бо виснажені, що вони такі комуністи і тому їм місце в тюрмі. А пізніше вже будуть виснажені, кого з них треба звільнити з тюрми... на тамтой світ та опорожнити місце в тюрмі для нових.

Тих 180 комуністів, доставлених в тюрму Букарешту — арештовано тільки в останніх часах. Сотки арештованих попередньо в рахубу не йдуть.

Румунія в дещо відмінний спосіб вирішує питання національних меншостей, чим Польща. Польща національні меншости польонізує, замикає в тюрми, розстрілює, а Румунія, в додаток до цього — виганяє їх з країни. І так румунська влада складала вже такий проскрипційний спис 100 тисяч чужинців, які мають забратися геть з Румунії. До цього часу 15 тисяч осіб вже вислали. 50 тисяч отримали наказ забратися з Румунії протятим одного місяця.

Кінця тому списові не видно. А вислає Румунія цих чужинців тому, що брак місця в тюрмах. Тільки-ж не всіх чужинців і Румунія вислає. Петлюрівським міністрам та генералам дає не тільки приміщення, але ще й допомогу.

ЮГОСЛАВІЯ ТАКОЖ НЕ ВІД МАЧУХИ.

Була колись на світі така маленька, кишенькова держава, що Сербією називалася. Відзначалася вона тим, що любила волювати та час від часу цариків своїх на тамтой світ посылати. Та сербська держава складалася з таких самих складників, як і польська, а працюючий сербський народ був для той держави лише погноєм.

Після світової війни з Сербії зробилася Югославія. А це тому, що побідна демократія, за спровокування світової війни, нагородила Сербію — Чорногорію, Боснією, Герцигвіною, Далмацією і Хорватією. Зачула во'єдино братів Славян і ста-

ла Сербія Югославією. А стала ця переміна назви тому, що ті прилучені до Сербії подуново-славянські креси є більші за Сербію. Коли-б так Петлюри було вдалося прилучити до Польщі Україну по Дніпро, то замість Польщі, була-б нині Кресо-польщія.

Тепер Сербія югославить працюючі маси цих своїх кресів. Тому, що ті славянські країни не є індустриальними, але різними, селянськими, то правительство Югославії арештувало тисячі членів хорватської селянської партії і її відомого провідника Стефана Радіча. В одному лише місті Спалато, в Далмації, арештовано поперх 600 осіб.

І всім тим арештованим селянам закидається державну зраду. А державна зрада селянської партії полягає в тому, що Стефан Радіч їздив минулого року в Москву, що мав завязитися за здукою з Червоним Селянським Інтернаціоналом.

Що югославський міністр Пашіч заклучив умову з фашистським міністром Цанковим та катом угорських робітників Гортим — це не є державна зрада. Що югославська буржуазія заклучила "св'ятий союз" з буржуазією тих країн, з якими ввєра воювала — з буржуазією Болгарії і Угорщини, це не є державна зрада. А коли робітники й селяне борються з висиском капіталу і лучаться в цій боротьбі з працюючими масами інших країн — це є державна зрада і за неї буржуазна влада карає смертю.

Але комунізм зростає і вже недалекий той день, коли він зметє з лиця землі всіх ворогів працюючого людю, скажемо ми за т. Ланьцюцьким.

Волинець.

ВІДПОВІДЬ КЛЕВЕТНИКАМ.

Свого часу українська чорносотена преса в Злучених Державках і Канаді виступила з подлими накледами проти т. І. Ю. Кулика, члена радянської місії в Канаді. Власне, наклади почав якийсь Волошин на сторінках української фашистської ретильки в Нью Йорку, "Українська Громада", а потім ці наклади передрукували ласі на протибільшовицькій "сензациї" інших чорносотених газети в Злучених Державках і Канаді.

Тов. І. Ю. Кулик, уважаючи нише чести вступити в полеміку з безхарактерним хуліганом, дав на сторінках "Укр. Робітничих Вістей" коротку відповідь клеветникам взагалі і більше не звертав увагу на дальшу писанину Волошина. А що "Укр. Роб. Вісті" йдуть до Камьянця на Поділля, де то саме, писав писанину Волошин, т. Кулик мав поповновити несотворені річі над українським селянством, то там (в Камьянці) довідалися з нашої газети про наклепи на т. Кулика люде, що працювали разом з т. Куликом і які тепер працюють у вищих школах Камьянця: в Інституті Народньої Освіти (ІНО), в Сільсько-Господарським Інституті (СГІ), в Науково-Дослідній Катедрі (НДК) при ІНО, в редакції "Червона Правда" і ин. Серед тих людей є поважає число видатних галицьких інтелігентів, як професор-географ Геринювич, відомий бувший радикал Ростислав Заклинський і інші.

Дізнавшись про наклепи на т. І. Ю. Кулика, ці люде надіслали до нашої редакції инше наведеного листа з просьбою о поміщення. Лист і імена та кваліфікація людей, що його підписали, самі говорять за себе і наші коментарі до него будуть зайшні.

Що-ж до самого Волошина, то це людина з темним минулим, що зі спеціально шпінською ціллю пруді свого часу в ряди Комуністичної Партії України, щоб в той спосіб служити ворогам українських робітників і селян, Петлюри і польській шляхті. Коли-ж побував, що ні Петлюра, ні Пілсудчик на Україну більше не вернулись і йому скорше чи пізніше прийдеться відповісти перед працюючими Україною за свою злочинну роботу, він по тюрханюму дав драгу з України і опинився по цей бік океану. Тут затесався в ряди фашистської організації "оборонців України" та впливає час від часу на сторінках чорносотеної преси свою безсилу злобу на радянську владу та на її представника по цей бік океану т. Кулика.

Лист, що наша редакція отримала з Камьянця, звучить: Шановний Тов. Редакторе!

Дійшло до нашого відома, що де-які люди в Канаді й Сполучених Штатах Північної Америки кидають грязюку на тов. Кулика, приписуючи йому такі вчинки, про які йому й не снилося ніколи. Нам довелось майже два роки працювати з тов. Куликом і ми хочемо перед кана-

дійською громадою виявити об'єктивну картину т. Кулика, яку він заслужив собі своєю довгою і невпинною працею в найтяжчі часи нашого радянського будування.

Тов. Кулик відомий нам, камьянчанам, як редактор газети "Червона Правда", як лектор Інституту Народньої Освіти, декан факультету, як громадський діяч, поет, літератор і керувач Асоціації пролетарських письменників.

Крім цього ми знаємо т. Кулика з його праці в Галрекомі (Галицькому Революційному Комітеті), коли Радянська влада літком 1920 р. була в Галичині.

Стикаючись з тов. Куликом кожного дня, а не раз і по кільку разів на день, ми мали нагоду добре його пізнати, як людину й як громадського діяча. Як людина — тов. Кулик скромний, ширий, сердечний, товариський. Своім поступованим він згуртував біля себе велику громаду робітників фізичної і розумової праці, що було дуже важко, коли звязано, що рік 1921-1922 був повчатковим роком в перевихованні маси української трудової інтелігенції на Камьянечині. Близький контакт з тов. Куликом дав змогу професорам вищих шкіл і другим людам увійти в процес активного радянського життя і заложити ґелники в державне будівництво нашої молоді Радянської Республіки. В тов. Куликові ми все бачили приятеля, який їде на зустріч кожній людині, що прихильно ставиться до широким робітничих і білітнянських селянських мас.

Як громадська людина — тов. Кулик був невтомим робітником на радянському полі, на полі української культури. Його роль як редактора великої газети "Червона Правда", як поета і письменника, викладача Інституту Народньої Освіти і як активного члена Асоціації пролетарських письменників усім відома. І за раз радянська громада української інтелігенції згадає ту велику працю, яку лишив по собі т. Кулик на протязі його перебування в Камьянці. Свідчать про це широкі симпатії широким кол Камьянечини, які проциали тов. Кулика і які ще й йдуть з великим принаванням висловлюються про него, як людину й громадянина.

Не можна не спинитися на праці тов. Кулика серед українського селянства, не зазначити тих численних зборів, конференцій, мітінгів, тих промов вогнистих і тих оплесків, якими зустрічали т. Кулика наші селяне. Тов. Кулик давав рад селянам і ніколи не бугладач СГІ), Хитков (векл. ІНО), Несевоський (науководій сівробітник Наук. Досл. Катедри), Полонський (векл. СГІ), Плевако (асистент СГІ), Добуш (асист. СГІ), Падько (векл. ІНО), Філь (векл. СГІ), Робурак (векл. СГІ), Олійник (векл. СГІ), Степанівський (векл. СГІ), Хитков (векл. ІНО), Несевоський (науководій сівробітник Наук. Досл. Катедри), Полонський (векл. СГІ), Плевако (асистент СГІ), Добуш (асист. СГІ), Падько (векл. ІНО), Філь (векл. СГІ), Робурак (векл. СГІ), Олійник (векл. СГІ), Степанівський (векл. СГІ), Хитков (векл. ІНО), Несевоський (науководій сівробітник Наук. Досл. Катедри)

Беручи на увагу об'єктивну характеристику тов. Кулика, що з обуренням відкидаємо ці наклади і інсинуації, які кидають на тов. Кулика де-які люд-

ПРОТЕСТУЙТЕ ПРОТИ ШЛЯХЕТСЬКОГО ТЕРОРУ!

ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА НАМАГАЄТЬСЯ ТЕРОРОМ РОСПРАВИТИСЯ З ПРАЦЮЮЧИМИ МАСАМИ. — ВИДАЧЕКО КОМУНІСТИЧНИХ І УКРАЇНСЬКИХ ПОСЛІВ В РУКИ ПОЛІЦІІ, ШЛЯХТА ХОЧЕ СПРОВОКУВАТИ ВИСТУП ПОЛЬСЬКИХ І УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МАС, ЩОБ ВІДТАК ВТОЙТИ ПОГО В КРОВІ — ОБВИНУВАЧЕНИЙ ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ ПОСОЛ ЛАНЬЦЮЦЬКИЙ ОБВИНУВАЧУЄ ПОЛЬСЬКУ ШЛЯХТУ. — "КОМУНІЗМ ЗРОСТАЄ І ВЖЕ НЕДАЛЕКИЙ ТОЙ ДЕНЬ, КОЛИ ВІН ЗМЕТЄ ВАС З ЛИЦЯ ЗЕМЛІ" — СКАЗАВ ТОВ. ЛАНЬЦЮЦЬКИЙ ШЛЯХТІ З СОЙМОВОЇ ТРИБУНИ ПЕРЕД СОЮМ АРЕШТОМ.

ВІДЗВА ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Пролетарі всіх країн!

Польська буржуазія в спілці з пепесівськими бандитами чинить нові жорстокі репресії проти польської Комуністичної Партії, що героїчно борється за визволення робітничої класи, трудового селянства та поневоленіх народів Польщі.

Комуністичний посол Ланьцюцький та послы Західної України — це перші жертви її походу. Голод, злидні, найжорстокіша експлуатація підімають польський пролетаріят та поневолене селянство на боротьбу проти пануючої класи.

На окраїнах, не вважуючи на диктатуру воєнщини та смертні присуди, знову й знову йде хвиля повстань поневоленіх міліонів мас білоруського та українського селянства.

Білоруський та український селянин борється зі зброєю в руках проти польських поміщиків за землю, за національне визволення, за право на самовизначення. Величезна економічна та фінансова криза, безробіття та зубожіння мас підточують підвалини буржуазно-поміщицької Польщі. Пануюча клася Польщі намагається терором та кровопролиттям усунути перешкоди скрутному стану.

Негелатня, загнана в глибоке підпілля польська Комуністична Партія, що стоїть під ударами нечуваних переслідувань, організує та керує боротьбою мас, що де далі грізніше виступають проти пануючих буржуазії. Її вплив зростає з кожним днем.

Вона об'єднує від прамого комунізму весь цвіт загартованої в завзятих революційних боях робітничої класи. Довіряє де-далі ширших трудящих мас Компартія здобуває собі за її безумовну відданість справі визволення трудящих та за її героїчну боротьбу на всіх фронтах класової боротьби, у визиннях польської оборони, на барикадах революційних боїв і в "демократичному парламенті", де серед розлучених панів "високого" союму комуністичні послы палко протестували проти капіталістич-

ного насильства, національно-го гніту, викриваючи всі шляхетства та фальш "парламентарної демократії".

Мужньо й рішучо боролася парламентарна фракція польської Компартії за визволення робітників, селян та поневоленіх національностей.

Тепер буржуазно-поміщицькі владарі Польщі та їх спільниця П.П.С. — це вірний сторож П. Інтернаціоналу та світового імперіалізму на східно-радянськму кордоні, від якої з призирством та огидою далеко відвернулася всі свідомі польські пролетарі, намагаючись, в'яїлілі запмахом крові, придусити комуністичну парламентарну фракцію.

Буржуазія й П.П.С. намагається, таким чином, позбутися викриття в соймі їх брехні, й обману та підлого зардництва інтересів трудящих мас з боку революційних представників пролетаріату та білітншого селянства.

Польський сойм постановив віддати тов. Ланьцюцького в руки оборонної за промову, виголошену ним на зібранні залізничників. Тов. Ланьцюцького — робітника залізничників, обвинувачують за державну зраду. За цей "злочин" йому по закону демократичної Польщі загрожує кара на смерть.

До арешту Ланьцюцького готувалися давно, а через те він не є несподіванкою. Цілими днями шмигляли агенти польської буржуазії навколо будинку сойму, щоб негайно після ухвалення соймом постанови заарештувати Ланьцюцького.

І все-таки Ланьцюцький прийшов до сойму, щоб кинути в обличчя польської буржуазії та П.П.С. погрози та попередження революційного пролетаріату. Обвинувачений обвинувачував: "Комунізм зростає, уже недалекий той день, коли він зметє вас з лиця землі!" — сказав Ланьцюцький у своїй промові.

І це мужне слово пролетарського борця знайде свій відгук не тільки в Польщі, але скрізь, де живуть і борються

революційні робітники та селяне.

Тов. Ланьцюцького вирвано із лав активних борців революційного пролетаріату, як два роки тому було вирвано тов. Домбая. Але польська комуністична партія жива й продовжуватиме свою боротьбу всувереще білому терорі, всупереч кампанії наклепів буржуазної та соціал-зрдничкої преси.

Заарештувавши тов. Ланьцюцького та трох українських послів, польська буржуазія та її наймити мають думку спровокувати пролетаріят. Владарі Польщі намагаються підготувити варфоломіївську ніч на стонській зразок, намагаючись вштанувати кроваву купіль польським революціонерам.

Це не повинно статися. Революційні пролетарі всіх країн! Памятайте, що реакційна згряя Польщі — це передо-ва лав світової контрреволюції!

Протестуйте проти огидних вчинків польської буржуазії та її наймита — соціал-зрдничків.

Протестуйте проти арешту робітничих послів та знущання над робітниками.

Протестуйте проти безоглядного та немилосердного придушення національностей Польщі.

Робітники та білітнше селянство Польщі, що так багато принесли жертв на вівтар революції протямом усієї своєї догворничої боротьби проти царату, мають право на вашу солідарність, коли під прамором демократії ведеться новий наступ проти трудящих Польщі.

Вимагайте звільнення сміливих революціонерів Польщі!

Вимагайте звільнення тисяч польських, українських, білоруських та литовських робітників і селян, що мучаться у вязинях польської "демократії"! Вимагайте звільнення тов. Ланьцюцького!

Геть білий терор! Хай живе Польська Комуністична Робітнична Партія!

Виконком Комітеруну.

ці і робимо уважним широкі кола робітників і фермерів Канади перед інсинуаціями цих підозрілих індивідуумів. Прислухайтеся до нашого голосу, Кулика і в цій справі компетентні говорити.

Нам не може бути тайною, що наклепи на тов. Кулика робляться з ціллю дискредитації Радянської Влади тими, кому вона не по'стру, хто хотів би повороту старої влади на Україні і тими, хто змагається до припинення розвитку революційних процесів в инших країнах світу.

Просимо Вас, т. Редакторе, не відмовити в поміщенні сих рядків в Вашій газеті. Остаємо з товарицьким привітом:

Геринювич (ректор ІНО в Камьянці), Баср (ректор С. Госп. Івет. в Камьянці), Любарський (векл. ІНО), Заклинський (векл. ІНО), Гаморак (векл. ІНО), Борис (векл. ІНО), Назаревич (векл. СГІ), Плейко (векл. СГІ), Храмечко (векл. СГІ), Ретанюк (векл. СГІ), Волюцький (векл. СГІ), Бернатицький (векл. СГІ), Гаморак (векл. СГІ), Степанівський (векл. СГІ), Хитков (векл. ІНО), Несевоський (науководій сівробітник Наук. Досл. Катедри), Полонський (векл. СГІ), Плевако (асистент СГІ), Добуш (асист. СГІ), Падько (векл. ІНО), Філь (векл. СГІ), Робурак (векл. СГІ), Олійник (векл. СГІ), Степанівський (векл. СГІ), Хитков (векл. ІНО), Несевоський (науководій сівробітник Наук. Досл. Катедри)

Підписи на оригіналі цього листа стверджені: членів персоналу Вищих Учених Заведень міста Камьянця — канцелярією Інституту Народньої Освіти, а членів спілки друкарів — Окружним Камьянець - Подільським Фабрично-заводським Комітетом.

Вище зазначене підписом та печаткою стверджується:

Секретар Місцькому Камьянець-Под. ІНО

Барг.

Повнення Редакції "У.Р.В." — Ско- рочені слова ІНО, означають Інститут Народньої Освіти; СГІ — Сільсько-Господарський Інститут; НДК — Науково-Дослідча Катедра.

Гулаковський (аспірант ІНО), Гулаковський (аспірант ІНО), Вознесенський (аспірант ІНО), Зборосць (аспірант ІНО), Франко (векл. ІНО), Байг (векл. ІНО), Горюцький (векл. ІНО), Шумляцький (аспірант ІНО), Р. С. Теодорович (був. сівробітник редакції "Червона Правда"), М. І. Дмитришич (був. сівробітник ред. "Червона Правда"), К. В. Тар-чинська (був. сівр. редакції "Червона Правда"), М. Видул (аспірант ІНО).

Члени спілки друкарів, що працювали з т. Куликом, як з редактором "Червона Правда":

І. Архипенко, Н. Колзов, П. Фішман, М. Кушелев, П. Бей-гельман, Балабір, М. Цюцький, І. Пустицький, Крже-вський, А. Кесєницький, Фіш-ман, Ракошій, Яворський, Г. Китий, С. Ступаній, А. Зель-маноюич, Морозів, Волюцький.

Підписи на оригіналі цього листа стверджені: членів пер-соналу Вищих Учених Заведень міста Камьянця — канцелярією Інституту Народньої Освіти, а членів спілки друкарів — О-кружним Камьянець - Подільським Фабрично-заводським Комітетом.

Вище зазначене підписом та печаткою стверджується:

Секретар Місцькому Камьянець-Под. ІНО

Барг.

Повнення Редакції "У.Р.В." — Ско- рочені слова ІНО, означають Інститут Народньої Освіти; СГІ — Сільсько-Господарський Інститут; НДК — Науково-Дослідча Катедра.

КОНФЕРЕНЦІЯ П.П.С. І ЕСЕРІВ.

Як повідомляють варшавські газети, на конференції П.П.С. і російських есерів обміркувало-сь питання про відношення обох партій до більшовизму.

Головною точкою денного порядку конференції були "майбутні польсько-російські взаємовідносини". Газета "Пієр-льон" вистовляє здивування з приводу того, що пепесівці провадять дитячу гру "в дипломатію" з есерами, які не мають ніякого політичного значення. На думку газети ця "дипломатія" може тільки пошкодити польським інтересам.

БУДУТЬ СУДИТИ МІНІСТРА.

Комісія польського союму постановила віддати під суд виступи міністра в кабінеті Вітоса, Кухарєвського, заміаного в справі товариства жирардовських фабрик, що спричинило-сь до великих втрат державної скарбниці.

ДО ВІДОМА ШКІЛЬНИМ РАДАМ НА МІСЦЯХ.

Повідомляється всі місцеві Шкільні Ради, що вже вийшов довог очікування Порядник для Робітничих Діточих Шкіль. Кожна М. Ш. Р. хай напише тепер до Центральної Шкільної Ради в Вінніпегу, кілька примірників Виданнях вистати для неї.

Замовлення слати на адресу: Centrshkilda, Ukrainian Labor Temple, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.